

INHOUD



Het meisje op de boot

Een vreemde vis

Iets heel bijzonders

Op het spreekuur

In het museum

Bekkie is ziek

Waar is Bekkie?

Een muis in huis

Een takje met poten

Over de schutting

Op ruiltocht

Door de sluis

In de griend

De boomhut

Is er een dief?

Een rode kano en zonnedauw

De verrekijker is weg

Terug naar de hut

Een vreemd geval

De waterpolitie

Speurneuzen

Alleen thuis

Een achtervolging

Op nummer 5

Verrekijker te koop

Op wacht

Een vechtpartij

De dief wordt gepakt!

Waar zijn de helden?

Logeren op zolder

Samen naar school

Flessenpost

De reddingsactie

Naar de dokter

Plannen maken

Heel veel briefjes

Een bijzonder boek

Indianen en tortilla's

Lang opblijven

Een oud verhaal

Kookfeest

Tjiezzz!

De Mexico-doos

Schoolfeest

Alles is wit!

Een eind in de tas

Kabaal in de klas

De eind moet weg!

Even bellen

Op een onbewoond eiland

Schaatsen

HET MEISJE OP DE BOOT

Op het schoolplein rent Jos naar Harmjan.

‘Kom je vanmiddag spelen?’ vraagt hij.

Harmjan trekt een sip gezicht. ‘Kan niet’, zegt hij. ‘Ik moet schoenen kopen.’ Harmjan steekt een voet omhoog. Voor in de schoen zit een gat.

Jos moet erom lachen. Hij ziet de sok van Harmjan erdoorheen.

‘Snap ik’, knikt Jos.

‘Jammer’, vindt Harmjan.

Voor ze naar huis gaan, klauteren ze samen nog even op het klimrek. Jos durft wel ondersteboven te hangen.

‘Je bent net een vleermuis’, plaagt Harmjan.

‘Pie-ie-iep ...’ doet Jos.

De jongens laten zich weer op de grond zakken. Het is tijd. Ze moeten naar huis.

‘Doei!’ roept Harmjan.

Jos zwaait. Hij pakt zijn rugtas en loopt langzaam het plein af.

Thuis zegt mama na het eten: ‘Ik ga naar oma. Ga je mee, Jos?’

‘Mee?’ praat zijn zusje Marlies met een lief

stemmetje.

Eigenlijk wil Jos dat niet. Hij schudt zijn hoofd. ‘Ik wil spelen’, zegt hij. ‘Maar Harmjan is er niet.’

‘Ga dan maar mee’, beslist mama. ‘Alleen thuis zijn is niet leuk.’

Jos kijkt een beetje sip.

‘Bij oma kun je ook spelen’, zegt mama.

Dat is waar. Achter oma’s huis is een grote tuin. En daarachter het kanaal ...

Opeens bedenkt Jos iets moois. ‘Mag ik in het kanaal vissen?’ vraagt hij.

Mama trekt een rimpel boven haar neus. ‘Is dat niet gevaarlijk?’

Jos schudt van nee. Hij heeft toch al twee zwemdiploma’s!

‘Dat was ik even vergeten’, lacht mama. ‘Goed hoor, het mag.’

Als ze later bij oma zijn, geeft hij oma een dikke kus en blijft hij even praten.

Maar na de limonade en spekkies zegt Jos: ‘Nu ga ik vissen.’

Vlug gaat hij naar het schuurtje. Daar is een hengel en een echte viskoffer. Die is van opa geweest. Als een stoere visser loopt hij naar het kanaal. Een stuk verderop is de brug. Daar kan hij goed vissen.

Jos sjouwt door het hoge gras aan de waterkant. Vlak bij hem snatert een eend. Zijn voeten zakken weg in de modder.

O kijk! Er komt een boot aan!

De schipper staat op het achterdek. Hij is bezig de boot naar de kant te sturen. Jos vergeet zijn hengel en de koffer. Wat gaat de schipper doen? De boot kan niet onder de brug door. De schipper pakt een lange stok en duwt de boot naar de steiger. Daar, dicht bij de brug, kan hij aanleggen.

'Japke!' hoort Jos de schipper roepen.

Opeens ziet Jos een meisje. Ze pakt een touw en slingert het met een handige zwaai om de bolder. Nu ligt het schip vast.

Het meisje ziet Jos ook. 'Hoi!' roept ze.

Jos steekt zijn hand op.

'Ik kom bij je!' roept ze weer.

Jos wordt er verlegen van. Het meisje is niet verlegen. Ze springt zo van het schip op de steiger. Even later staat ze naast Jos.

'Wat doe je?' vraagt ze nieuwsgierig.

'Eh ... n-niks', stottert Jos. 'Ik ga vissen.'

'Leuk', zegt Japke. 'Zullen we samen vissen?'

Jos krijgt er een kleur van. Nu heeft hij opeens toch iemand om mee te spelen!



EEN VREEMDE VIS

Jos staat op de brug bij het kanaal. Hij prutst een beetje aan zijn vishengel. Naast hem staat het meisje. Jos weet dat ze Japke heet en verder helemaal niets.

Japke snuffelt in de viskoffer. 'Waar is dit voor?' vraagt ze nieuwsgierig. Ze houdt een haakje omhoog met een rood pluimpje eraan.

'Om roofvissen te vangen', zegt Jos. Hij weet het niet zeker, maar dat wil hij niet laten merken.

'Jij hebt er verstand van', lacht Japke.

Jos knikt trots. 'Van mijn opa geleerd', vertelt hij.

'Waar is jouw opa?' vraagt Japke.

'Opa is gestorven', zegt hij.

Japke doet de viskoffer langzaam dicht. 'Mijn moeder ook', zegt ze zacht.

Daar schrikt Jos van. Wat moet hij nu zeggen?

Maar Japke praat alweer. 'En nu ben ik bij papa op de boot. Papa schrijft boeken over de natuur. Daarom wonen we op een boot.'

Jos is verbaasd. 'Wónen?' vraagt hij. 'Hebben jullie dan geen huis?'

Japke lacht. 'Jawel. Maar nu is de boot ons huis.'

Jos heeft opeens veel om over na te denken. Hij gooit de dobber in het water. 'En', bedenkt hij dan, 'hoef jij niet naar school?'

Japke schudt van nee. 'Mijn vader leert mij van alles.'

'Over de natuur zeker', zegt Jos vlug.

Ze moeten er allebei om lachen.

Japke wijst naar de dobber. De dobber is bijna verdwenen. 'Let op, je hebt beet!'

Jos trekt voorzichtig de haak omhoog. O kijk, hij heeft een vis gevangen! Een kleintje.

Japke gaat een stapje achteruit. 'Zielig', zegt ze.

Jos maakt het visje los. Hij gooit het snel weer terug. 'Ik wil alleen grote vissen', zegt hij stoer.

Jos geeft een stukje deeg aan Japke. Nu mag Japke. Ze zwiept het snoer een eind weg. Het water krinkelt. De dobber danst op en neer.

Opeens buigt de hengel diep door. Japke weet niet goed wat ze moet doen.

'Voorzichtig hoor', waarschuwt Jos. De dobber is nu helemaal onder water.

'Het is vast een snoek', lacht Japke. Jos helpt Japke met trekken. Hij wordt een beetje ongerust. Dit is vast een héle grote vis! Eindelijk is hij vlakbij. Ze sjoeren aan de hengel. Er komt iets groens boven water. Het zwiebert boven hun hoofd. Dan ligt hun vangst op de brug. Maar het is geen vis. Het lijkt meer op een steen. Japke veegt de groene slierten eraf. Jos voelt voorzichtig met zijn vinger. Hij pakt het vast. Het is een potje.

'Kijk', wijst Japke, 'een tuitje ... Je kunt ermee schenken.'

'Een theepot', broemt Jos. 'Wat is daar nu aan?'

Maar Japke denkt er anders over. 'Het is echt



geen theepot! Het is ... eh ... ik weet het niet. Maar het is vast iets bijzonders.'

'Een schat!' zegt Jos. 'We hebben een schat gevonden!'